

תת"ע 11941/11-19 - מדינת ישראל נגד שופט אליעזר

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 11941-11-19 מדינת ישראל נ' שופט אליעזר

בפני כבוד השופט בכיר ישראל ויטלסון
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם שופט אליעזר
הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מעבירה לפי תקנה 28(ב) לת"ת.

אני מרשיע את הנאשם בעבירה קלה יותר- לפי תקנה 28(א) לת"ת.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, לפיו, ב- 19.6.19 הוא נהג ברכב בצומת הרחובות הר-ציון התנופה בתל אביב, ובעת שהרכב היה בתנועה הוא אחז או השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר בהאשמה המיוחסת לו ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העיד השוטר רס"ל לידור סרי. עדותו נשענה רובה ככולה, על הדו"ח שהוא ערך ביום האירוע -ת/1, ודיסק בו צולם המפגש עם הנאשם, במצלמת גוף של השוטר -ת/2.

לפי עדות השוטר בעת עמידתו, רגלית, ברחוב הר-ציון 108, כאשר פניו לכיוון צפון הוא הבחין בנאשם, אשר נהג ברכב. האחרון יצא בנסיעה, מרחוב התנופה ממערב- למזרח לכיוון רחוב הר-ציון לכיוון כללי דרום.

בשלב זה הוא הבחין דרך שמשות הרכב כיצד הנאשם אחז בידו השמאלית במכשיר סלולרי - כך כאשר הרכב נמצא בתנועה. המכשיר הנייד, מסוג אייפון, היה מחובר לכבל טעינה. בשלב זה הוא סימן לנאשם לעצור בצד הדרך, לצורך רישום הדו"ח נשוא הדיון כאן.

תגובת הנאשם לאוזני השוטר במעמד עצירתו ורישום הדו"ח היתה: "הסתבך לי החוט של הטלפון אתה ראית".

גרסת הנאשם בבית המשפט היא כי הוא אינו חולק על עדות השוטר כלל ועיקר, כך לעניין הצד העובדתי בלבד.

דא-עקא, לטעמו, כל העובדות המתוארת על ידי השוטר - אינן מהוות עבירה, כך משום שהוא נקלע שלא לטובתו למצוקה אשר חייבה אותו לנהוג כמצוין בתקנה 28(א) לת"ת.

" אולם להסיר יד אחת מההגה או מהכידון אם עליו לעשות בדבר להבטחת פעולתו התקינה של הרכב או לקיום כללי התנועה".

ומה הייתה המצוקה: באותה העת, ובנסיעה, הטלפון היה בטעינה בעזרת חוט מאריך (שהוצג בבית המשפט באורך של כמטר, לערך) נקודת החיבור למצבר הייתה מימין למושב הנהג ונקודת העיגון התושבת, הקבועה לטלפון הנייד היה בקצה האחר, איתרע מזלו, החוט המאריך הסתבך בידו, אשר על כן, רק כדי לאפשר נהיגה בטוחה ולהבטיח פעולתו התקינה של הרכב, הוא נאלץ לאחוז את המכשיר בידו השמאלית.

לא אוכל לקבל טענת הגנה זו. אין חולק כי הנאשם אחז את הטלפון הנייד בידו- בשעת נהיגה. לא השתכנעתי כלל, מהסברו של הנאשם, כי אכן הייתה לו חובה שאין לפקפק אחריה, לאחוז את המכשיר בידו - בעת הנהיגה, הכול כדי להבטיח את פעולתו התקינה של הרכב. זאת לדעת, הרי אין חולק כי הנאשם הוא זה אשר התקין את כבל הטעינה, מהרכב למכשיר הנייד, טרם נהיגתו, לכבל אין רצון משלו. היה הנאשם צריך לוודא היטב שהמכשיר מותקן כנדרש ומבלי שיפריע אולי לנוחות נסיעתו.

לטעמי, העובדה - שהוא עצמו- חיבר וטען את המכשיר באופן שהפריעה לו לנהיגה בטוחה, מאינת ומכרסמת באפשרות לטעון בהמשך, כי הוא רשאי להסיר יד "להבטחת פעולתו התקינה של הרכב", שהרי הוא עצמו הנהג, זה שנכשל בהנחת הכבל המאריך שהפריע לו, לדעתו, לנהיגה כחוק.

סוף דבר, כאשר אין חולק שהמכשיר היה בידו השמאלית של הנהג, כאשר אין חולק שהמכשיר היה בטעינה, וכאשר לא הובאה כל ראיה ממשית שלא ניתן היה לנהוג אחרת להבטחת פעולתו התקינה של הרכב, אני מרשיע את הנאשם בעבירה על תקנה 28(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

קובע לטיעונים לעונש ליום 15.7.20

ניתנה היום, י"א ניסן תש"פ, 05 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.